

Bilag 2.**Uddrag af den svenske Forsikringsinspektions Skrivelse til Regeringen
af 7. September 1939.**

Inspektionen har i fråga om förevarande spörsmål (d. v. s. Livsforsikringsselskabernes Risiko) velat begränsa sig till ovan angivna riktlinjer, vilka utformats bland annat med hänsyn till betydelsen för de försäkrade av att likvidation såvitt möjligt förebygges. Emellertid kunna andra omständigheter än den ökade dödligheten under krig medföra risk för en tvångslikvidation av livförsäkringsbolagen. Härvid kommer i främsta rummet i betraktande den förstöring av bolagens tillgångar, som ett krig kan väntas medföra. Av livförsäkringsbolagens totala tillgångar, som uppgå till något mer än 2,5 miljarder kronor, utgöres ungefär 1 miljard kronor av fastigheter eller lån mot säkerhet av inteckning i fast egendom. Av sistnämnda belopp avse bortåt tre fjärdedelar fastigheter enbart i Stockholm.

Lagen om försäkringsrörelse innehåller bland annat bestämmelser rörande de villkor, som ett försäkringsbolag måste uppfylla för att icke behöva likvidera eller — i fråga om ömsesidigt bolag — nedsätta försäkringssumman. En förstöring av fastigheter, som utgöra säkerhet för ett försäkringsbolags inteckningslån, kan givetvis komma att medföra tvångslikvidation för bolaget. Med hänsyn till den ekonomiska betydelsen för de försäkrade av att såvitt möjligt undvika en dylik situation torde det bliva nödvändigt antingen att genom särskild lagstiftning erhålla möjlighet att uppskjuta likvidationsförfarande av nu nämnd anledning till en tidpunkt, som tillåter ett slutligt bedömande av den ekonomiska situationen, eller att genom särskilda anordningar skapa möjlighet för täckande av den förlust bolaget lidit genom nämnda kapitalförstörelse. Det ligger i öppen dag, att det senare alternativet bör ges ett bestämt företräde, därest detsamma överhuvud är möjligt att realisera.

Frågan om skydd mot förluster på grund av förstöring under krig av fast egendom har varit föremål för indgående uppmärksamhet i olika länder, utan att detta — såvitt inspektionen har sig bekant — ännu resulterat i någon fullt genomförd lösning. Spörsmålet är självfallet av utomordentlig betydelse ej blott för det enskilda livförsäkringsväsendet utan även för de statliga försäkringsinrättningarna och andra institutioner, såsom banker och hypoteksinrättningar, och i all synnerhet för fastighetsägarna själva. En lösning av detta spörsmål skulle även om densamma icke innebure hundraprocentlig effektivitet, utan tvekan tillföra det ekonomiska livet på skilda områden ett värdefullt tillskott av stadga och stabilitet.

Anledningen till att föreliggande fråga upptages i detta sammanhang är, att den för livförsäkringsbolagens del kommer att bli särskilt brännande, då en mera avsevärd förstöring av bolagens inteckningssäkerheter oundvikligen kommer att enligt nu gällande lag medföra tvångslikvidation, därest inga särskilda åtgärder vidtagas.

Det har i olika sammanhang uttalats, att frågan om täckande av förluster på grund av krigsskada å fast egendom icke kunne eller borde lösas försäkringsvägen; detta vore en uppgift, som i stället åvilade samhället såsom helhet. Det torde dock icke kunna bestridas, att utarbetandet av en plan i syfte att skapa erforderlig trygghet för institutioner och enskilda i händelse av förstörelse av nu berörd art skulle vara till gagn i olika avseenden. Den omständigheten, att förhållandena under ett krigs katastrofer kunna utveckla sig på ett sätt, som omintetgör alla planer, är icke tillräcklig anledning att icke söka åstadkomma bästa möjliga beredskap även på detta område.

Försäkringsinspektionen är för sin del av den uppfattningen, att en lösning av frågan icke är möjlig genom någon som helst form av frivillig försäkring. Förslag i denna riktning, som redan föreligger i annat land, äro, såvitt inspektionen kan finna, i förväg